

[Ellemann-Jensen]

relser, før han laver lovgivning. Det kunne jeg ikke drømme om. Det, jeg vil bebrejde regeringen er, at man farer ud og laver en lovgivning om indeksobligationer. Fra starten har man sagt, at blandt køberne til disse indeksobligationer skal især være sådan noget som ATP og Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Det indgik meget stærkt i argumentationen for, at der overhovedet ville være et marked for de indeksobligationer. På den baggrund farer man ud og laver de indeksobligationer – de er, som jeg nævnte, på markedet allerede i dag – men man glemmer at undersøge, om lovgivningsgrundlaget for, at de pågældende fonde må købe dem, er i orden. Det kommer man først med nu her bagefter. Det er for tyndbenet en undskyldning, at man først skulle høre bestyrelserne. Man kunne have koordineret det arbejde. Det har man ikke gjort, og det er for dårligt.

Det fremgår nu, at det altså ikke er en enig ATP-bestyrelse, der er kommet til regeringen og har bedt om at få udvidet mulighederne for placering af midlerne. Det kunne arbejdsministeren ærlig talt godt have sagt til os noget tidligere, for som det står i hans fremsættelse, antydes det kraftigt, at det er en enstemmig henvendelse, der er kommet. Det er en trafik, arbejdsministeren har benyttet sig af før med bare at henvise til nogle ønsker et eller andet sted fra uden at gøre opmærksom på de modsatte synspunkter, der rent faktisk ligger i de henvendelser. Det er ikke særlig fair over for folkettingen.

Men henblik på, hvad man så må anbringe midlerne i, synes jeg ikke, der er nogen grund til, at vi snakker os mere væk fra hinanden end højst nødvendigt. Det er ved flere lejligheder, også fra arbejdsministerens side, blevet fremstillet, som om vi i venstre er modstandere af, at pensionsfonde, ATP, Lønmodtagernes Dyrtingsfond osv. må sætte penge i erhvervslivet. Den påstand vil jeg godt ramme en stor pæl igennem. Det er vi absolut ikke modstandere af, og vi er, som jeg sagde før, villige til at diskutere, hvordan man kan modernisere reglerne. Som hr. Ninn-Hansen siger, skal vi selvfølgelig også have industriministeren med i den debat, for det skal gennemarbejdes grundigt, og der er mange andre områder, der skal med.

Det, vi blot bestandig har ønsket at sikre os imod, er nye magtkoncentrationer og uhensigtsmæssige ændringer i ledelsesgrund-

laget for dansk erhvervsliv. Det er noget helt andet. Vi er ikke modstandere af, at de penge får mulighed for at blive anbragt erhvervsaktivt. Vi vil bare ikke have, at det bliver anvendt til fuldstændig at lave om på ledelsesstrukturen i dansk erhvervsliv.

Jeg vil efterlyse et svar fra arbejdsministeren på det spørgsmål, jeg rejste om den klare forskelsbehandling, der findes mellem direktører i pensionskasser og andre forsikrings-selskaber osv. og så Lønmodtagernes Dyrtingsfonds direktør. Han har ladet sig anbringe i forskellige bestyrelser. Er det en rimelig forskelsbehandling, hr. arbejdsminister?

Arbejdsministeren var heller ikke inde på de forlydender, der har været om, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond allerede nu vil gå ud og købe indeksobligationer, selv om lovgrundlaget altså ikke er i orden.

Jeg må sige, at som en af dem, der pr. tvang har stående lidt penge i den dyrtingsfond, er jeg meget foruroliget over, at han, der skal investere mine tvangsanbragte penge, på forhånd går ud og siger, at han vil give kurs 100. Ja men hvis han kunne få dem for kurs 90, så er det mine penge, han sjusker med, og det vil jeg ikke finde mig i. Derfor skal jeg gentage venstres gamle forslag om, at alle vi, der har tvangsanbragte midler i Lønmodtagernes Dyrtingsfond, får mulighed for individuelt at tage dem ud, imod at vi binder dem erhvervsaktivt efter nogle nærmere regler, som vi tidligere har foreslået. Jeg må sige, at det forslag fra venstre er blevet endnu mere aktuelt, efter at Lønmodtagernes Dyrtingsfonds direktør nu åbenbart vil gå ud og sjaske med vores tvangsanbragte penge. Det kan der ikke være nogen rimelighed i.

Mogens Voigt (FP):

Jeg synes også, arbejdsministeren skøjtede let hen over isen i sin besvarelse. Der blev stillet en lang række konkrete spørgsmål til ministeren fra forskellige ordførere. Vi var nogle, der ikke gentog dem. Det fandt vi overflødig, men jeg gav udtryk for, at det var de samme spørgsmål, jeg havde ønsket at stille. Hvis ministeren gerne vil have et meget kompliceret udvalgsarbejde med mange stillede spørgsmål, masser af samråd osv., så for min skyld ingen alarm, men jeg kan ikke se